

Downloaded via the EU tax law app / web

SODBA SODIŠ?A (prvi senat)

z dne 17. marca 2016(*)

„Predhodno odlo?anje – Obdav?enje – Davek na dodano vrednost – Direktiva 2006/112/ES – ?len 135(1)(a) – Oprostitev na podro?ju zavarovalništva – Pojma ‚zavarovalne? transakcije in ‚povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki‘ – Storitve obravnave škodnih zahtevkov, ki se opravljajo v imenu in na ra?un zavarovatelja“

V zadevi C-40/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Naczelny S?d Administracyjny (vrhovno upravno sodiš?e, Poljska) z odlo?bo z dne 19. novembra 2014, ki je prispela na Sodiš?e 2. februarja 2015, v postopku

Minister Finansów

proti

Aspiro SA, prej BRE Ubezpieczenia sp. z o.o.

SODIŠ?E (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, A. Arabadžiev, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund (poro?evalec) in S. Rodin, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. decembra 2015,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Minister Finansów B. Rogowska-Rajda, J. Kaute in M. Lubi?ski, agenti,
- za Aspiro SA M. Szafarowska, T. Michalik in M. Spychalski, dav?ni svetovalci,
- za poljsko vlado B. Majczyna in K. Ma?kowska, agenta,
- za vlado Združenega kraljestva L. Christie in S. Brandon, agenta, ob sodelovanju E. Mitrophanous, barrister,
- za Evropsko komisijo L. Lozano Palacios in M. Owsiany-Hornung, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 23. decembra 2015

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odlo?be se nanaša na razlago ?lena 135(1)(a) Direktive

Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Minister Finansów (minister za finance) in družbo Aspiro SA, prej BRE Ubezpieczenia sp. z o.o. (v nadaljevanju: Aspiro), v zvezi z zavezujočo razlago oprostitve davka na dodano vrednost (DDV) v zvezi s storitvami likvidacije škode, ki jih opravlja družba Aspiro v imenu in na račun zavarovaltelja.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 135(1)(a) Direktive o DDV določa:

„Države članice oprostitjo naslednje transakcije:

(a) zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“.

4 Ta člen 135(1)(a) ustreza členu 13(B)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), ki ga je prvi nadomestil.

5 Na podlagi člena 135(1)(d) in (f) Direktive o DDV sta davka oproščeni dve vrsti transakcij:

„(d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi računi, plačili, transferji, dolgovi, čeki ali drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov;

[...]

(f) transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen dokumentov, ki ustanovljajo lastništvo na blagu, in pravic ali vrednostnih papirjev iz člena 15(2)“.

Poljsko pravo

6 Zakon o davku na blago in storitve (ustawa o podatku od towarów i usług) z dne 11. marca 2004 v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari (Dz. U. de 2011, št. 177, pozicija 1054, v nadaljevanju: zakon o DDV) v členu 43(1), točka 37, določa:

„Davka so oproščene zavarovalne in pozavarovalne storitve, posredovalne storitve pri opravljanju zavarovalnih in pozavarovalnih storitev ter storitve zavarovaltelja v okviru zavarovalnih pogodb, ki jih sklene na tuj račun, razen odsvojitve pravic, pridobljenih v okviru zavarovalnih in pozavarovanih pogodb.“

7 Člen 43(13) tega zakona določa:

„Oprostitev velja tudi za opravljanje storitve, ki je sestavni del ene od storitev, navedenih v odstavku 1, točka 7 in točke od 37 do 41, in ki sama tvori samostojno celoto ter je značilna in nepogrešljiva za opravljanje neobdavčene storitve v skladu z odstavkom 1, točke 7 in od 37 do 41.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

8 Družba Aspiro s sedežem v Varšavi je davčna zavezanica za DDV. V imenu in na račun zavarovalca na podlagi pogodbe, sklenjene z zadnjeim, opravlja vse storitve, povezane z likvidacijo škode. Stroški se ji povrnejo v skladu s pavšalno stopnjo glede na vrsto zadevne škode.

9 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da družba Aspiro ni zavarovatelj, ne zavarovalni posrednik in ne zavarovalni zastopnik. Natančneje, ni odgovorna nasproti zavarovancem. V okviru navedene pogodbe opravlja teh 18 transakcij, izvajanje nekaterih od njih pa prenese na zunanje podizvajalce:

- sprejemanje prijav škode;
- vodenje registra škod, vključnega v informacijski sistem, in posodabljanje podatkov, pridobljenih v postopku likvidacije škode;
- ugotavljanje vzrokov in okoliščin škode, vključno s pregledom zavarovanega predmeta in kraja, kjer je nastala škoda, priprava potrebne dokumentacije in potrebnih ukrepov za doloitev odgovornosti, zneska škode in odškodnine ter druge storitve, do katerih je upravičen zavarovanec;
- vodenje korespondence s stranko, vključno s pravnimi obvestili za oškodovance ali zavarovance, in z drugimi subjekti, ki sodelujejo v postopku obravnave škodnih zahtevkov;
- izvajanje konkretne likvidacije škode, preuitev prejete dokumentacije in sprejemanje vsebinskih odloitev;
- izdelava tehničnih in morebitnih dodatnih izvedenskih mnenj v primeru škod iz prometnih nesreč;
- izdelava fotografij za ponazoritev obsega škode;
- izdelava kopij dokumentov, potrebnih za prijavo škode;
- priprava popolne dokumentacije, ki je potrebna za presojo odškodninskih zahtevkov ali drugih dajatev;
- arhiviranje dokumentacije v zvezi s škodami;
- posredovanje informacij o postopku likvidacije škode in o njihovih pravicah osebam, ki so upravičenci iz zavarovalne pogodbe;
- vodenje postopkov v zvezi z regresnimi zahtevki ob izključitvi sodnih postopkov;
- reševanje ugovorov in pritožb glede likvidacije škode;
- odobritev vpogleda v škodni spis upravičnim osebam;
- priprava računalniško podprtih plačilnih nalogov in nakaznic;
- oddaja in prejem korespondence, ki je povezana z likvidacijo škode;
- izdelava poročil o obravnavanju škode, ki jih zahteva stranka;

– druga dejanja, ki so potrebna za pravilno likvidacijo škod, ki jih obsegajo zavarovalne pogodbe, in so povezana z zgoraj navedenimi dejavnostmi.

10 Družba Aspiro je ministru za finance predložila zahtevo za zavezujočo razlago, da bi izvedela, ali so storitve likvidacije škode, ki jih opravlja, na podlagi zakona o DDV oproščene davka.

11 Družba Aspiro meni, da so transakcije, ki jih opravlja in se izvajajo v imenu in na račun zavarovatelja, na podlagi pooblastila, zavarovalne transakcije v smislu poljskega prava. Tvorile naj bi ločeno celoto, povsem povezano z dejavnostjo tega zavarovatelja in neločljivo povezano z njo, ki naj ne bi sledila cilju samemu po sebi. Družba Aspiro meni, da so te transakcije enota zapletenih storitev, ki morajo biti v celoti oproščene davka.

12 Minister za finance je v okviru svoje zavezujoče razlage z dne 31. avgusta 2012 le deloma potrdil stališče družbe Aspiro. Ugotovil je, da je le peta kategorija transakcij, in sicer vsebinska obravnava škodnih spisov, ki vsebuje analizo upoštevne dokumentacije in odločitev v zvezi s kritjem škode, zavarovalna transakcija. Presodil je, da so vse druge transakcije, ki jih opravlja družba Aspiro, povezane s postopkom likvidacije škode, vseeno pa ne pomenijo zavarovalnih transakcij. Po mnenju tega ministra te zato niso oproščene davka, ker so tehnične in administrativne in se lahko opravljajo v okviru dejavnosti, ki niso zavarovalne transakcije.

13 Družba Aspiro je pri Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (vojvodsko upravno sodišče v Varšavi) izpodbijala to individualno razlago. To je ugodilo tožbi in navedeno zavezujočo razlago odpravilo, pri čemer je ugotovilo, da je poljski zakonodajalec oprostitev razširil preko tega, kar je določeno v Direktivi o DDV, pri čemer je presodilo, da se minister za finance proti davčnemu zavezancu ne more opreti na strožje besedilo te direktive.

14 Minister za finance je zoper to sodbo vložil kasacijsko pritožbo.

15 Naczelny Sąd Administracyjny (Vrhovno upravno sodišče) je podvomilo o vprašanju, ali določba, kakršna je člen 43(13) zakona o DDV, neupravičeno širi obseg določbe člena 135(1)(a) Direktive o DDV in ali so lahko storitve, kakršne so te, ki jih opravlja družba Aspiro, oproščene, zato je prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 135(1)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da oprostitev iz te določbe velja za storitve, kakršne so te v obravnavani zadevi, ki jih za zavarovalnico opravi tretja oseba v imenu in na račun zavarovatelja, pri čemer tretja oseba ni v nikakršnem pravnem razmerju z zavarovancem?

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

16 Družba Aspiro trdi, da spor o glavni stvari odpira le problem razlage nacionalnega prava in se zato ne nanaša na pravo Unije. Ta družba meni, da postavljeno vprašanje tako ni upoštevno za obravnavo tega spora in je zato nedopustno. Družba Aspiro poudarja, da tudi, če bi člen 43(13) zakona o DDV dodal oprostitev, ki ni določena v členu 135(1)(a) Direktive o DDV, nacionalni organi posamezniku ne bi mogli naložiti strožjih zahtev iz te direktive.

17 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, določenim v členu 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, tisto, ki ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži

Sodiš?u. Kadar se postavljeno vprašanje nanaša na razlago prava Unije, mora Sodiš?e na?eloma odlo?iti. Predlog nacionalnega sodiš?a lahko Sodiš?e zavrže samo, ?e je o?itno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, ?e je problem hipoteti?en ali ?e Sodiš?e nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej sodbi PreussenElektra, C?379/98, EU:C:2001:160, to?ki 38 in 39 ter Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, to?ka 27).

18 V obravnavani zadevi je treba opozoriti, da mora predložitveno sodiš?e nacionalno pravo v najve?ji mogo?i meri razlagati glede na pravo Unije (glej zlasti sodbo Pfeiffer in drugi, od C-397/01 do C-403/01, EU:C:2004:584, to?ka 113) in v tej zadevi glede na Direktivo o DDV. Ker se to sodiš?e sprašuje o obsegu nacionalne dolo?be, na uporabo katere se sklicuje v okviru spora o glavni stvari in s katero je prenesena Direktiva o DDV, ni o?itno, da vprašanje, postavljeno Sodiš?u glede razlage, ki jo je treba dati o tej direktivi, ni upošteveno za obravnavo tega spora.

19 Iz tega sledi, da je vprašanje za predhodno odlo?anje dopustno.

Vsebinska presoja

20 Najprej je treba opozoriti, da se izrazi, ki so uporabljeni za opredelitev oprostitev iz ?lena 135(1) Direktive o DDV, razlagajo ozko, saj te oprostitve pomenijo izjeme od splošnega na?ela, na podlagi katerega se DDV pla?uje za vsako storitev, ki jo dav?ni zavezanec opravi za pla?ilo (glej sodbo BG? Leasing C-224/11, EU:C:2013:15, to?ka 56).

21 Za odgovor na postavljeno vprašanje je treba preu?iti, ali dejavnost likvidacije škode, kakršna je dejavnost, ki jo opravlja družba Aspiro, vklju?uje izvajanje „zavarovalnih transakcij“ ali jo je treba šteti za „povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ v smislu ?lena 135(1)(a) Direktive o DDV.

22 Prvi?, za zavarovalne transakcije je glede na splošno razumevanje zna?ilno, da se zavarovatelj zaveže, da bo za zavarovanca v zameno za vnaprejšnje pla?ilo premije ob nastanku zavarovalnega primera opravil storitev, ki je bila dogovorjena ob sklenitvi pogodbe (sodbi CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, to?ka 17, in Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, to?ka 39).

23 Sodiš?e je pojasnilo, da se izraz „zavarovalne transakcije“ ne nanaša le na transakcije, ki jih opravljajo sami zavarovatelji in je na?eloma dovolj širok, da zajema tudi to, da zavarovalno kritje dodeli dav?ni zavezanec, ki sam ni zavarovatelj, ampak ki v okviru kolektivnega zavarovanja svojim strankam priskrbi tako kritje s storitvami zavarovatelja, ki prevzame odgovornost za zavarovano tveganje. Vendar take transakcije po svoji naravi vklju?ujejo obstoj pogodbenega razmerja med zavarovateljem in osebo, katere tveganja so krita z zavarovanjem, namre? zavarovancem (glej sodbo Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, to?ki 40 in 41).

24 V obravnavani zadevi pa ponudnik storitev sam, kot je družba Aspiro, ni zavezan zavarovancu zagotoviti kritje tveganja in ga z zavarovancem nikakor ne veže pogodbeno razmerje.

25 Zato ?eprav storitev likvidacije škode v postopku v glavni stvari, kot jo je opisalo predložitveno sodiš?e, pomeni bistveni element zavarovalne transakcije, saj v tem primeru vklju?uje dolo?itev odgovornosti in zneska škode ter odlo?itev o izpla?ilu ali zavrnitvi odškodnine zavarovancu, je treba ugotoviti, da ta storitev, ki se polega tega opravlja za zavarovatelja, ne more biti zavarovalna transakcija v smislu ?lena 135(1)(a) Direktive o DDV.

26 Poleg tega je ta ugotovitev podprta z nujnostjo, kot je bilo opozorjeno v točki 20 te sodbe, ozke razlage izjem splošnega sistema DDV.

27 Navedene ugotovitve ni mogoče izpodbiti s trditvijo družbe Aspiro in poljske vlade, da bi bilo treba uskladiti obravnavo zavarovalnih transakcij za namen DDV z obravnavo, ki se uporablja za finančne storitve. Ta družba in ta vlada menita, da ker storitve likvidacije škode pomenijo ključni element zavarovalne transakcije, prav tvorijo ločeno celoto, bi morale biti v skladu z rešitvijo, sprejeto za finančne storitve, predmet oprostitve iz člena 135(1)(a) Direktive o DDV. Ta analiza je podprta s predlogom direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112 kar zadeva obravnavo zavarovalnih in finančnih storitev [COM(2007) 747 final], ki ga je predstavila Komisija 28. novembra 2007.

28 V zvezi s tem je Sodišče v sodbi, ki se nanaša na finančne ustanove, res odločilo, da je opravljene storitve, gledano v celoti, v konkretnem primeru nekatere informacijske storitve, tvorijo ločeno celoto in izpolnjujejo posebne in bistvene naloge finančnih storitev, opisanih v členu 135(1)(d) in (f) Direktive o DDV, potem so predmet oprostitve iz te določbe (glej v tem smislu sodbo SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, točka 66).

29 Vendar je Sodišče odločilo, da podobnosti med finančnimi storitvami in zavarovalnimi transakcijami ni mogoče izpeljati, pri čemer je poudarilo razliko v besedilu, ki obstaja med členom 135(1)(a) Direktive o DDV, ki se nanaša le na zavarovalne transakcije v ozkem smislu, in členom 135(1)(d) in (f) te direktive, ki se nanaša na transakcije, ki „se nanašajo na“ določene bančne transakcije (glej v tem smislu sodbo Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 43).

30 Poleg tega predlog direktive, naveden v točki 27 te sodbe, ki ga Svet ni sprejel, nikakor ni upošteven za razlago veljavnega prava in torej ne more upravičiti razlage člena 135(1)(a) Direktive o DDV po analogiji z razlago člena 135(1)(d) in (f) te direktive.

31 Poleg tega je treba ugotoviti, da načelo davčne nevtralnosti ne vpliva na ugotovitev iz točke 25 zgoraj. Kot je generalna pravobranilka poudarila v točki 28 sklepnih predlogov, to načelo ne dopušča razširitve področja oprostitve brez nedvoumne določbe. To načelo namreč ni pravilo primarnega prava, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti veljavnost oprostitve, temveč je razlagalno načelo, ki ga je treba uporabiti skupaj z načelom ozke razlage oprostitve (glej v tem smislu sodbo Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, točka 45).

32 Drugič, preučiti je treba, ali storitve v postopku v glavni stvari pomenijo „povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ in so lahko na tej podlagi predmet oprostitve.

33 Prvič, v zvezi s pojmom „povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ je treba ugotoviti, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 31 sklepnih predlogov, da je izraz „povezane“ dovolj širok, da lahko zajame različne storitve, povezane z izvajanjem zavarovalnih transakcij in zlasti likvidacijo škode, ki je eden od bistvenih delov teh transakcij.

34 Drugič, v zvezi s pogojem, da morajo zadevne storitve „opravlja[t]i zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“, je treba preveriti, ali je za dejavnost ponudnika storitev, kot je družba Aspiro, ki vključuje likvidacijo škode v imenu in na račun zavarovalnice, mogoče šteti, da jo opravljajo taki posredniki in zastopniki.

35 V zvezi s tem okoliščina, da, v skladu z opisom dejstev, ki ga je podalo predložitveno sodišče, družba Aspiro ni zavarovalni posrednik ali zavarovalni zastopnik, ni odločilna. Uradni

status te družbe namreč ne more zadostovati za ugotovitev, ali njena dejavnost spada na področje uporabe oprostitve.

36 Kot je Sodišče že presodilo, je treba preučiti tudi samo vsebino zadevnih dejavnosti (glej v tem smislu sodbo Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, točka 32; Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, točka 66, in J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, točka 17).

37 Za to preučitev sta potrebna dva pogoja. Prvi, ponudnik mora biti povezan z zavarovateljem in zavarovancem (sodba Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 44). Ta povezanost je lahko le posredna, če je ponudnik posrednikov ali zastopnikov podizvajalec (glej v tem smislu sodbo J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, točka 29). Drugi, njegova dejavnost mora zajemati bistvene naloge zavarovalnega zastopnika, kot so iskanje morebitnih strank in njihovo povezovanje z zavarovateljem (glej v tem smislu sodbo Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, točki 33 in 36).

38 Ponudnik, kot je družba Aspiro, izpolnjuje prvega od teh pogojev. Ta je namreč v neposredni povezavi z zavarovalnico, ker opravlja svojo dejavnost v njenem imenu in na njen račun ter je v posredni povezavi z zavarovancem v okviru preučevanja in obravnave škodnih zahtevkov.

39 Nasprotno, glede drugega od navedenih pogojev v zvezi s storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki ali njihovi podizvajalci, morajo biti te povezane s samo naravo poklica zavarovalnega posrednika ali zavarovalnega zastopnika, ki vključuje iskanje strank in njihovo povezovanje z zavarovateljem za sklenitev zavarovalnih pogodb (glej zlasti sodbo Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 45; Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, točka 36, in J.C.M. Beheer C-124/07, EU:C:2008:196, točka 18). Pomembno je, da podizvajalec sodeluje pri sklenitvi zavarovalnih pogodb (glej v tem smislu sodbo J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, točki 9 in 18).

40 Dejavnost, ki vključuje likvidacijo škode v imenu in na račun zavarovatelja, kot je ta v postopku v glavni stvari, pa ni nikakor povezana z iskanjem morebitnih strank in njihovim povezovanjem z zavarovateljem za sklenitev zavarovalnih pogodb.

41 Iz tega sledi, da taka dejavnost ne spada pod pojem storitev, „ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV.

42 Tako kot storitve v zadevi, v kateri je bila izdana sodba Arthur Andersen (C-472/03, EU:C:2005:135), je treba storitve likvidacije škode, ki jih opravlja ponudnik, kot je družba Aspiro, analizirati tako, da ne pomenijo storitev, ki jih opravlja zavarovalni zastopnik, ampak izdvojene dejavnosti, ki jih opravljajo zavarovalnice (glej v tem smislu sodbo Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, točka 38).

43 Glede na to se ni potrebno sklicevati, kot je to storila vlada Združenega kraljestva, na pojem „zavarovalno posredovanje“ iz člena 2, točka 3, Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 330), niti na pojma „zavarovalni posredniki“ in „zavarovalni zastopniki“ iz člena 2(1) Direktive Sveta 77/92/EGS z dne 13. decembra 1976 o ukrepih za učinkovito izvajanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev v zvezi z dejavnostmi zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov (nekdanja skupina ISIC 630) in zlasti o prehodnih ukrepih za take dejavnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 46), ki jo je nadomestila Direktiva 2002/92. Kot je navedla generalna pravobranilka v točki 46 sklepnih predlogov, je namen teh direktiv spodbujanje prostega pretoka zadevnih storitev v Uniji, pri čemer sledita cilju, ki je drugačen od cilja Direktive o DDV. Zadevnih opredelitev zato ni mogoče uporabiti

kot takih za namen določitve podrožja transakcij, ki so oprošene DDV, v okviru Direktive o DDV.

44 Iz tega sledi, da transakcija, ki zajema le naložitev likvidacije škode tretji osebi, ne da bi bilo to zunanje izvajanje bodisi povezano z iskanjem morebitnih strank in njihovim povezovanjem z zavarovateljem za sklenitev zavarovalnih pogodb, ni oprošena DDV.

45 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev je razvidno, da je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba 135(1)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da storitve likvidacije škode, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki jih v imenu in na račun zavarovalnice opravlja tretja oseba, ne spadajo pod oprostitev iz te doložbe.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodišem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ, Sodišu, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiše (prvi senat) razsodilo:

135(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da storitve likvidacije škode, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki jih v imenu in na račun zavarovalnice opravlja tretja oseba, ne spadajo pod oprostitev iz te doložbe.

Podpisi

* Jezik postopka: poljšina.